Πώς θα θεραπευτεί ο χαρακτήρας που εύκολα πέφτει στην κατάκριση; (Γέρων Ιωσήφ Βατοπαιδινός)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 12 Οκτωβρίου, 2022

Κάθε ἀνθρώπινος χαρακτήρας θεωρεῖται ἀσθενής, ὅταν ἀπουσιάζει ἀπ' αὐτὸν ἡ θεία Χάρη, ποὺ τελειοποιεῖ καὶ συνέχει τὰ πάντα , ἀφοῦ «τὰ ἀσθενῆ θεραπεύει καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῖ». Αὐτὸ τονίζει καὶ ὁ Κύριός μας, ὅταν λέει ὅτι «*χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδὲν*» (Ἰω. 15, 5). **Εκτός ὅμως τῆς παρουσίας τῆς Χάριτος, ἀπαραίτητα χρειάζεται καὶ ἡ ἀνθρώπινη πρόθεση καὶ συνεργασία, σύμφωνα μὲ τοὺς ἠθικοὺς κανόνες τῆς λογικῆς καὶ τὶς θεῖες ἐντολές, ποὺ θὰ προκαλέσουν τὴ θεία ἐπέμβαση**.

Ὁ ἄνθρωπος ποὺ εὔκολα κατηγορεῖ, τὸ κάνει γιατί συνήθισε νὰ ἐρευνᾶ τὶς ξένες πράξεις καὶ σκέψεις παρὰ τὶς δικές του. Λησμόνησε τὰ λόγια τῆς Γραφῆς «*μὴ κρίνετε, ἵνα μὴ κριθῆτε*» καὶ τὸ «*ἐν ᾧ κρίματι κρίνετε κριθήσεσθε*»

Ἡ τόσο εὔκολη συνήθεια τῆς κρίσεως ξένων λόγων καὶ πράξεων εἶναι **ψυχικὴ ἀρρώστια** ποὺ προέρχεται ἀπὸ πώρωση τῆς λογικῆς δυνάμεως τοῦ νοῦ, ποὺ εἶναι μᾶλλον **γέννημα τοῦ ἐγωισμοῦ.**

Ἡ ἐσωστρέφεια, ποὺ συνοδεύεται ἀπὸ τὴν **αὐτομεμψία**, κρίνεται ἀπαραίτητη γιὰ τὴ διάγνωση καὶ **ἐπίγνωση τῶν δικῶν μᾶς σφαλμάτων καὶ λαθῶν** . Ἀπαραίτητος κανόνας καὶ δόγμα τῆς ζωῆς εἶναι ἡ **εὐαγγελικὴ νομοθεσία**, χωρὶς τὴν ὁποία ὁ ἄνθρωπος δὲν ὀρθοποδεῖ. Ὁ «*νόμος τοῦ πνεύματος τῆς ζωῆς*» (Ρώμ. 8, 2), ποὺ εἶναι σὲ θέση νὰ ἀπελευθερώσει ἀπὸ τὸ θάνατο στὸν ὁποῖο κατρακυλήσαμε, μᾶς χαράζει τοὺς καινούργιους δρόμους τῆς ζωῆς. **Ἡ ἀγάπη ἑνώνει τὰ «*διεστῶτα εἰς ἕν*», δημιουργεῖ ἕνα δεσμό, μία κοινωνία**. Μᾶς διδάσκει ὅτι «*ὀφείλομεν τὰς ψυχᾶς ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τιθέναι*» (*Α' Ἰω. 3, 16*) καὶ «*ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε*» (*Γάλ. 6, 2*) καὶ «*πάντα ἡμῶν ἐν ἀγάπη γινέσθω*» (Α' Κόρ. 16, 14).

Ἡ ἄγνοια τῆς εὐαγγελικῆς διδασκαλίας ἐπιτρέπει τὴν ἐπίδραση τοῦ παραλόγου καὶ ἀπομακρύνει τὴ θεία Χάρη. Ἐπειδὴ ὁ ἄνθρωπος δὲν ἔχει γνώση τοῦ Θεοῦ καὶ ἄρα δὲν ἔφτασε ἀκόμη στὸ φωτισμό, πλανᾶται στὶς κρίσεις του. **Ἀπ' ἐδῶ ἀρχίζει τὸ δικαίωμα τοῦ «γιατί;», τοῦ «ἂν» καὶ τοῦ «μήπως;» καὶ ξεκινᾶ ἡ κατάκριση, ἡ ἀντίσταση, ἡ ἀπείθεια, τὸ μίσος καὶ γενικὰ ἡ κακία.**

Ἀναίρεση σὲ ὅλα αὐτὰ μπορεῖ νὰ προσφέρει ὁ Κύριός μας μὲ τὸ λόγο του: «*ἐντολὴν καινὴν δίδωμι ὑμὶν ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους*» (Ἴω. 13, 34) καὶ «*ἐν τούτῳ γνώσονται πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταὶ ἔστε ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις*» (Ἴω. 13, 35). **Ὅποιος φρόντισε νὰ κρατήσει τὸ νόμο τῆς εὐαγγελικῆς ἀγάπης σύμφωνα μὲ τὴν ἐντολὴ τοῦ Κυρίου μας, ἀπαλλάσσεται ἀπὸ τὴν περιεκτικὴ κακία**. **Τότε οὔτε κρίνει, οὔτε ἐπιβουλεύεται, οὔτε κακοποιεῖ. Χωρὶς ἰδιαίτερη προσπάθεια ἀπαλλάσσεται ἀπὸ τὸν παλαιὸ ἄνθρωπο καὶ ἀπὸ ὅλο τὸ νόμο τῆς διαστροφῆς, ἀφοῦ ὅλα τὰ ρυθμίζει ἡ ἀγάπη.**

("Συζητήσεις στὸν Ἄθωνα", Ψυχωφελῆ Βατοπαιδινὰ 13)

(Πηγή ψηφ. κειμένου: agiazoni.gr*)*